

[Erik Eriksen.]

at den er meget omfattende, og det er rigtigt — af de grunde, jeg ganske kort angav. Jeg tror, at den i det store og hele siger det, som der vil vise sig at være et flertal for her i tinget på en hel del af de konkrete områder, vi kommer til at behandle i de kommende dage. Det vil jo vise sig.

Nu siger den højtærede statsminister, at det er en ufarlig sport at stille forslaget om denne dagsorden, fordi den kommer sidst til afstemning. Det ved jeg ikke. Det er vistnok den højtærede formand, der her har afgørelsen, og hvis det er muligt, vil jeg meget gerne henstille til den højtærede formand at lade afstemningen foregå på en sådan måde, at den af mig foreslåede dagsorden kan komme til afstemning.

Den højtærede statsminister vender så igen tilbage til sine udtalelser tidligere om mistillid og siger, at hvis vi fra vor side agter at give udtryk for mistillid til regeringen, må det ske ved at stemme imod den af de ærede medlemmer hr. Gustav Pedersen og hr. Bertel Dahlgaard foreslåede dagsorden. Dertil vil jeg sige, som jeg allerede har gjort opmærksom på, at medens man fra konservativ side og fra retsforbundets side overhovedet ikke kan stemme for et forslag, når det billiger devalueringen, er vor stilling til de ærede medlemmers dagsorden den, at forsåvidt den taler om afvikling af restriktionerne, fremme af produktion o. s. v., kan vil billige den, ikke mindst efter den motivering, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gav. Når vi ikke kan stemme for dagsordenen, er det, fordi der er en sætning i den, hvori man tilsiger støtte til ministeriets fortsatte ledelse, en sætning, jeg mener der kan lægges mere ind i, end jeg kan billige. Når den højtærede statsminister igen spørger om tillid, beder jeg ham henholde sig til det, jeg allerede har sagt: at vi har ingen øget tillid til regeringen. Tillid er ikke noget, man møder med på forhånd; det er noget, man skal erhverve sig. Jeg har givet den højtærede statsminister anvisning på, hvorledes det vil blive afgjort, når vi i de kommende dage kommer til de konkrete forhandlinger, som jeg har peget på. En hel række af dem er også tilkendegivet i vor dagsorden og angår altså den højtærede handelsministers område.

Gustav Pedersen: Jeg tror, jeg kan sige til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at der nu er så megen klarhed, som man i

og for sig kan ønske sig. Det ligger klart, fuldstændig klart, at det flertal, som man har opereret med, før denne samling blev indkaldt, og under begyndelsen af denne samling, ikke eksisterer. Den dagsorden, som regeringen kan acceptere, kan der ikke blive flertal imod — jeg ser stadigvæk bort fra de kommunistiske stemmer. Den dagsorden, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen foreslår, kan der ikke blive flertal for — også her ser jeg bort fra de kommunistiske stemmer. Det vil altså sige, at der er ikke noget flertal imod regeringen, heller ikke på de rent principielle spørgsmål. Det havde i dette øjeblik stået i ethvert af oppositionspartiernes magt, hvis det havde stillet et forslag i god tid, at samle et flertal imod regeringen. De har enten ikke ønsket det eller ikke kunnet det, og dermed må så den agitation standse, der har været ført på et forkert grundlag. Der må nu være klarhed for, både at det er regeringen, der må lede arbejdet i den kommende tid, og, hvad der er mere afgørende, at det må ske på basis af den linie, der har været fulgt hidtil fra regeringens side, og det vil ikke være muligt at tale om, at de indgreb og de foranstaltninger, som i den anledning er nødvendige, er et socialistisk eksperiment, eller hvad udtryk man tid efter anden har anvendt. Det er en linie, som har flertal i den danske rigsdag, og som får tilslutning fra partier, der har flertal i den danske befolkning.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke talte om, at man kunne have tålmodighed. Jeg må minde det ærede medlem om, at det ikke er noget, som det ærede medlem har opfundet, at man kan vente så længe med at foreslå en dagsorden, at man er helt sikker på, at der ikke er nogen risiko forbunden med den, men så er helt glorig ved at foreslå denne dagsorden også betydeligt afsvækket. Det ærede medlem startede med fuld kraft og bakker nu lige så stille ud af billedet, og jeg tror, det bliver overordentlig svært for det ærede medlem nogensinde mere at placere sig selv i dette billede.

Formanden: Det ærede medlem hr. Erik Eriksen stillede mig et spørgsmål. Jeg vil på dette spørgsmål gerne svare, at det har været skik i min formandstid, at den af regeringen accepterede dagsorden først kom til afstemning; det har været skik under regeringen Knud Kristensen som under den nuværende regering, og min nærmeste forgænger i formandsstolen